

Věc T-201/04

Microsoft Corp.

v.

Komise Evropských společenství

„Vedlejší účastenství – Reprezentativní sdružení – Článek 116 odst. 6 jednacího
řádu Soudu – Návrh na zúčastnění se písemné části řízení –
Působení náhody nebo vyšší moci – Výjimečné okolnosti“

Usnesení předsedy čtvrtého senátu Soudu ze dne 28. dubna 2005 II - 1495

Shrnutí usnesení

1. *Řízení – Vedlejší účastenství – Dotčené osoby – Návrh na vstoupení do řízení podaný reprezentativním sdružením v řízení, ve kterém vyvstávají zásadní otázky, které mohou ovlivnit jeho členy – Přípustnost*
(Statut Soudního dvora, čl. 40 pododst. 2 a čl. 53 pododst. 1)

2. *Řízení – Vedlejší účastenství – Rozsah procesních práv vedlejšího účastníka vázaný na datum podání návrhu na vstoupení do řízení*
(Jednací řád Soudu, čl. 115 odst. 1 a čl. 116 odst. 2, 4 a 6)
3. *Řízení – Vedlejší účastenství – Omezení procesních práv přiznaných vedlejšímu účastníkovi, který podal svůj návrh po více než šesti týdnech po zveřejnění oznámení o podání žaloby v Úředním věstníku – Odchylky – Působení náhody nebo vyšší moci – Pojmy – Zpětvzetí návrhu jiného vedlejšího účastníka – Vynětí*
(Statut Soudního dvora, čl. 45 pododst. 2; jednací řád Soudu, čl. 99 a čl. 115 odst. 1)

1. Článek 40 druhý pododstavec Statutu Soudního dvora, který se použije na řízení před Soudem na základě čl. 53 prvního pododstavce uvedeného statutu, stanoví, že každá jiná osoba, která prokáže zájem na rozhodnutí sporu s výjimkou sporů mezi členskými státy, sporů mezi orgány Společenství nebo sporů mezi členskými státy a orgány Společenství, má právo vstoupit do tohoto řízení.

by ohrožovala efektivitu a řádný průběh řízení.

(viz body 25–26)

Takový zájem má reprezentativní sdružení, které má za cíl ochranu svých členů a které navrhuje vstoupit do řízení, ve kterém vyvstávají zásadní otázky, které mohou ovlivnit jeho členy. Tento široký výklad práva na vstoupení do řízení směřuje k lepšímu posouzení rámce věci, přičemž se však vyhýbá multiplicitě individuálních vstoupení do řízení, která

2. Z ustanovení článku 115 odst. 1 ve spojení s čl. 116 odst. 2, 4 a 6 jednacího řádu Soudu vyplývá, že procesní práva vedlejšího účastníka se liší podle toho, zda podal návrh na vstoupení do řízení před uplynutím lhůty šesti týdnů od zveřejnění oznámení o žalobě v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo po uplynutí této lhůty, ale před rozhodnutím o zahájení ústní části řízení.

Pokud vedlejší účastník podal svůj návrh před uplynutím této lhůty, je oprávněn účastnit se jak písemné, tak ústní části řízení. Z tohoto důvodu mu musí být předány opisy veškerých písemností týkajících se procesních úkonů a může předložit vyjádření obsahující návrhy směřující k úplné nebo částečné podpoře návrhů jednoho z hlavních účastníků řízení, své důvody a tvrzení a případně označení důkazů. Naopak, pokud vedlejší účastník předložil svůj návrh po uplynutí této lhůty, má pouze právo účastnit se ústní části řízení, pokud se na Soud obrátil před jejím zahájením. Z tohoto důvodu mu musí být předána zpráva k jednání a může na jejím základě předložit během této ústní části řízení své vyjádření.

Jelikož tato ustanovení mají kogentní povahu, nejsou v dispozici ani účastníků řízení, ani dokonce soudce.

(viz body 35–42)

3. Článek 45 druhý pododstavec Statutu Soudního dvora stanoví, že zánik nároku pro zmeškání lhůty nelze namítat, jestliže dotyčná strana prokáže působení náhody nebo vyšší moci. Ustanovení týkající se procesních lhůt jsou před-

mětem přísné aplikace, jež odpovídá požadavku právní jistoty a nezbytnosti zabránit jakékoliv diskriminaci nebo jakémukoliv svévolnému zacházení při řádném výkonu soudnictví. Uvedený článek, který činí výjimku z této zásady, a musí být tedy vykládán restriktivně, se použije na procesní lhůty kogentní povahy, jejichž uplynutí způsobuje zánik práva podat žalobu nebo práva podat návrh na vstoupení do řízení, které do té doby měla fyzická nebo právnická osoba. Pokud se použije rovněž na lhůtu šesti týdnů stanovenou v čl. 115 odst. 1 jednacího řádu Soudu, jejíž uplynutí způsobuje nikoliv zánik práva podat návrh na vstoupení do řízení, ale omezení procesních práv přiznaných vedlejšímu účastníkovi, umožňuje podle ustálené judikatury tento článek tedy pouze za zcela výjimečných okolností, v případě působení náhody nebo vyšší moci, odchytil se od ustanovení týkajících se procesní lhůty.

Pojmy „působení náhody“ a „vyšší moc“ zahrnují jednak objektivní prvek založený na existenci události, která není běžná a je nezávislá na vůli dotčené osoby, a jednak subjektivní prvek založený na povinnosti strany chránit se před následky takové události přijetím příslušných opatření a zejména dohlížením na průběh řízení a prokázáním péče. I když zpětvzetí návrhu reprezentativ-

ního sdružení, přestože má společné členy s navrhovatelem vedlejšího účastenství představuje snad událost, která se děje nezávisle na vůli navrhovatele vedlejšího účastenství, nepředstavuje však samo o sobě událost, která není běžná. Každý vedlejší účastník má totiž vždy právo vzdát se svého vedlejšího

účastenství, stejně jako každý žalobce má právo vzít svou žalobu zpět v souladu s článkem 99 jednacího řádu.

(viz body 46–52)